

Sygn. akt VIII U 1920/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek	

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2020 r. w Gliwicach

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 28 sierpnia 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1920/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 sierpnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. W. prawa do emerytury.

W uzasadnianiu organ rentowy podał, że ubezpieczony nie udokumentował 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu podniósł, że legitymuje się wymaganym stażem pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. urodził się (...).

W ocenie ZUS na dzień 31 grudnia 1998 roku ubezpieczony legitymował się stażem 24 lat, 8 miesięcy i 9 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy uznał, że ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w warunkach szczególnych w ilości 15 lat, 11 miesięcy i 16 dni.

Do ogólnego stażu pracy organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu okresy:

- od 17 stycznia 1974 roku do 19 maja 1977 roku – praca w gospodarstwie rolnym matki po ukończeniu 16 roku życia,
- od 20 maja 1977 roku do 10 października 1977 roku – Spółdzielnia Kółek Rolniczych w O.,
- od 16 listopada 1977 roku do 9 marca 1978 roku,
- od 24 marca 1978 roku do 14 lipca 1978 roku,
- od 20 lipca 1978 roku do 28 lutego 1979 roku,
- od 22 marca 1979 roku do 18 sierpnia 1979 roku,
- od 14 września 1979 roku do 31 sierpnia 1983 roku,
- od 1 września 1983 roku do 1 kwietnia 1991 roku,
- od 2 kwietnia 1991 roku do 7 maja 1991 roku,
- od 8 maja 1991 roku do 16 września 1991 roku,
- od 17 września 1991 roku do 12 października 1991 roku,
- od 13 października 1991 roku do 30 kwietnia 1994 roku,
- od 1 maja 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku.

W przedmiotowym postępowaniu ubezpieczony domagał się zaliczenia do stażu pracy okresu od 1 lipca 1973 roku do 10 stycznia 1974 roku, kiedy pracował jako pracownik młodociany w Kółku Rolniczym w M..

J. W. złożył wniosek o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach 5 stycznia 2018 roku. We wniosku tym podał, że jego pierwsza aktywność pracownicza przypadła w okresie od 17 stycznia 1974 roku do 15 listopada 1977 roku, kiedy pracował w gospodarstwie rolnym matki. Z kolejnym wnioskiem o emeryturę wystąpił 10 grudnia 2018 roku. Do wniosku załączył zeznania świadka J. Ł. i W. J.. Świadkowie podali, że ubezpieczony pracował od 1 lipca 1973 roku do 17 grudnia 1973 roku w Kółku Rolniczym w M.. Do wniosku została także załączona informacja z Zakładu Archiwalnego Składnica Akt Sp. z o.o. Kolejny wniosek o emeryturę został złożony 29 lipca 2019 roku. Ubezpieczony wskazywał na pracę w gospodarstwie rolnym matki od 18 stycznia 1974 roku do 19 maja 1977 roku. Załączył także oświadczenie, że pracował od 1 lipca 1973 roku do 10 stycznia 1974 roku w Kółku Rolniczym w M. oraz zeznania świadków W. J. i J. Ł., z których wynikało, że pracowali z ubezpieczonym w Kółku Rolniczym (...) od 1 lipca 1973 roku do 10 stycznia 1974 roku.

Ubezpieczony składał także wniosek o emeryturę pomostową. We wniosku z 28 września 2016 roku podał, że pracował w gospodarstwie rolnym matki od 17 stycznia 1974 roku do 15 listopada 1977 roku. Tę okoliczność potwierdził świadek J. Ł..

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie akt organu rentowego.

Sąd w całości oparł się na powyższych dowodach.

Sąd nie dał wiary ubezpieczonemu i świadkom W. J. i J. Ł. co do zatrudnienia ubezpieczonego w Kółku Rolniczym w M.. Zeznania świadków (karta 52, 54) były niewiarygodne ponieważ miały one tę samą treść, co wskazywało na przygotowanie pisma przez tę samą osobę i podpisanie go przez świadków. W odpowiedzi na pytanie nr 6 wymienione zostały te same maszyny rolnicze w tej samej kolejności, odpowiedź na pytanie nr 7,11,12,14,15,16,18, 20,21,23 jest identyczna. W pytaniu 18 obaj świadkowie wymieniają kolejno: snopowiązałki, prasy do słomy, młocarnie, pługi, brony, kopaczki, ciągniki rolnicze. W pytaniu 21 świadkowie wymieniają kolejno: po żniwach pracownicy kółka rolniczego pracowali przy omlotach, wykopkach ziemniaków i buraków (świadek J. Ł. dodaje „cukrowych”), orkach oraz siewach zbóż. W ocenie sądu tak daleko idąca zbieżność nie jest przypadkowa. Ponadto ubezpieczony w toku postępowania przed organem rentowym o wcześniejszą emeryturę i emeryturę pomostową wielokrotnie składał pisemne zeznania świadków J. Ł. i W. J. na okoliczność jego pracy w gospodarstwie rolnym matki i w Kółku Rolniczym w M.. Za każdym razem zeznania te wskazywały inne okresy zatrudnienia. Z tożsamyh przyczyn sąd odmówił wiarygodności zeznaniom ubezpieczonego co do okresu zatrudnienia w Kółku Rolniczym w M..

Ostatecznie sąd uznał, że okres zatrudnienia od 1 lipca 1973 roku do 10 stycznia 1974 roku nie został udowodniony ponieważ ubezpieczony nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających jego zatrudnienie w Kółku Rolniczym w M., a zeznania świadków J. Ł., W. J. oraz przesłuchanie stron sąd uznał za niewiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

odwołanie nie było zasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r., poz. 748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Zgodnie z art. 184 ust. 2 tej ustawy emerytura przewidziana powyżej przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa. Przepis § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) stanowi, że emerytura przysługuje pracownikowi, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiety i 60 dla mężczyzny, ma wymagany okres zatrudnienia (20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn), w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie z § 2 ust. 1 tego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do emerytury są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu do stażu pracy do 31 grudnia 1998 roku 24 lata, 8 miesięcy i 9 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Ponieważ nie został udowodniony okres zatrudnienia od 1 lipca 1973 roku do 10 stycznia 1974 roku stanowisko to jest słuszne. Okoliczność powyższa wyklucza możliwość uwzględnienia odwołania.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-) Patrycja Bogacińska-Piątek